

PONÈNCIA DE LA SECRETARIA DE LA DONA

"La igualtat veritable en un partit socialdemòcrata".

En el Congrés del novembre de l'any passat es va aprovar la proposta d' assolir en els òrgans de direcció del partit i en les candidatures electorals una representació proporcional de dones al nombre d'afiliats (en aquells moments representàvem el 130%). Malgrat la joventut del nostre partit i només tinent l'experiència d'unes eleccions, creiem que construir unes bases solides en quant a la representació equilibrada de sexes, edat i tendències ideològiques farà que si més no ens equiparem al pensament i a les actuacions dels partits socialistes del moment.

Si en els fonaments d'una casa no es pensa en d'instal·lació elèctrica o en d'instal·lació de l'aigua, difícilment crearem un bon fonament i per tant un projecte social autèntic i pragmàtic.

Massa sovint existeix el que es podria anomenar una "resistència passiva" a la interpretació i a l' aplicació del compromís de gaudir d 'una representació proporcional. No és pas la meua intenció dir que el "neomasclisme" s'hagi implantat dins del nostre partit, no obstant això no podem obviar que aquest fenomen hi és present en la nostra societat i que per tant ens afecta directament com a partit socialdemòcrata que representem.

Que les dones i els homes tinguem els mateixos drets és quelcom evident i acceptat per tots nosaltres, però només ho és formalment; sinó no senten per que continuem les dones representant una minoria marginal en els càrrecs de responsabilitat.

La resposta d' aquelles i d' aquells que no creuen en la democràcia paritària es fonamenta en que la situació actual és el resultat d 'una realitat històrica, que anirà canviant poc a poc, fins arribar en un futur a solucionar-se.

Per ells a l'haver-hi la igualtat legal creuen que la posada en marxa de la mateixa és només qüestió d'esperar!

Històricament el socialisme ha lluitat per solucionar les desigualtats. Els partits socialdemòcrates europeus viuen una constant lluita per les igualtats i la justícia dels més deseparats i molts d' ells han aconseguit dignificar i reconèixer el paper de la dona dins d'un marc social lliure i tolerable.

Les desigualtats no es corregeixen sense intervenir d'una forma activa i emprenedora, i una d' aquestes mesures ha de ser l' obligatorietat de la paritat.

El partit socialdemòcrata som un col·lectiu amb voluntat de transformar la

societat. La seva ha de ser, doncs, una lluita per a la defensa de la paritat com a garantia d'igualtat, com a instrument de canvi i com a creadora de models socials justos, tolerables i per tant equilibrats.

La democràcia paritària no vol dir "donar", vol dir "compartir". Sense la participació de les dones hi haurà dèficit democràtic i no existirà una transformació de la societat factible i real.

No tenim les mateixes oportunitats i patim encara diferències xenòfobes pel nostre gènere, el femení.

La paritat no s'assoleix per naturalesa, és necessari creure-hi políticament per garantir la igualtat d'oportunitats mitjançant la discriminació positiva de la dona.

Els valors de la paritat no s'han assolit com a tal i sense la presència paritària en els àmbits de decisió no es donarà les condicions suficients per assolir una societat més raonable, més igualitària.

Hem arribat a un punt crític d'estancament del qual si no ens despertem podem trigar 500 anys a aconseguir la igualtat real. Reprenem doncs el ritme d'actuacions positives i fem-les més nostres que mai, per garantir al nostre poble la igualtat i la justícia que li pertoca.

La Internacional Socialista en la resolució de París de l'any 1988 va reconèixer la necessitat d'una actuació positiva, ja fos la "quota" que és un mitjà per eliminar tota forma de discriminació o d'altres reglaments per arribar a una representació igualitària (50/50). Aquesta resolució s'ha posat en pràctica en la gairebé totalitat de partits inscrits a la Internacional Socialista.

La Internacional Socialista de Dones (ISD) i la Secretaria de la Dona hem pogut comprovar que moltes dones que no han tingut que superar obstacles en les seves carreres professionals troben ofensiu el reglament de "quotes" i es resisteixen al aspecte de protecció que això representa.

Els homes, per altra banda, consideren aquesta actuació positiva com una preferència injusta i discriminatòria envers a ells mateixos

Per tant, la ISD subratlla la necessitat de que els partits membres de la I. S.:

1. Donin suport al principi de "quota" per ambdós sexes que generalment es percep com un element de reforç de la democràcia interna d'un partit.
2. Facin un minuciós control de la manera en que la quota i altres reglaments són posats en pràctica.
3. Elaborin i introdueixin reglaments precisos per la posada en marxa de la pràctica de les quotes quan aquestes són introduïdes; la manca d'aquests reglaments donen lloc molt freqüentment a un no compliment de les mateixes.
4. Proposin i promoguin dones en els organismes de presa de decisions a tots els

nivells de l' estructura partidària.

5. Preparin a les dones a assumir càrrecs polítics mitjançant l'atorgament d'educació política i la capacitat de dones candidates.
6. Assegurin que el treball del partit (horaris, agenda de les reunions, etc.)estiguin adaptats a les necessitats de les dones, canviant així la cultura política que actualment s'enfoca principalment cap a una participació dels homes. El treball partidari hauria de ser compatible amb els horaris de treball i amb els compromisos familiars d'ambdós sexes, homes i dones.
7. Demanin un 10% d'augment de les dones candidates per cada elecció amb l'objectiu d'arribar al 50% d'equilibri de generes per l'any 2000.
8. Elaborar cada any informes nacionals del número de dones en els grups parlamentaris dels seus partits.

La ISD fa una crida a totes les organitzacions membres a posar de manifest que la quota és una eina transitòria encaminada a vèncer els desequilibris de gènere i que fórmules antidiscriminatòries per ambdós generes es considerin com a garanties democràtiques permanents per aconseguir i mantenir polítiques basades en la igualtat d'oportunitats.

La mateixa ISD ressalta que en els anys 90 no es pot posar en practica una política socialdemòcrata realment progressista i total sense la plena contribució de les dones.

Però companyes, companys ja no vivim als anys noranta, ara formem part de la societat del segle XXI i amb més motiu doncs, hem de transformar la nostra cultura política, i fer del nostre partit un model a seguir per la nostra societat.

La ISD subratlla que a la llum del principi de paritat entre dones i homes, la quota no hauria de ser considerada com una mesura a curt plaç, destinada a aconseguir l'equilibri de generes, sinó com un mitja de posada en practica dels principis de la democràcia per a tots.

És per aconseguir aquests objectius que formulem la següent esmena dels

Estatuts: Article 3, apartat D:

"En els òrgans de direcció del partit i en les candidatures s'aplicarà la democràcia paritària: No més de 60% ni menys del 40%. A les candidatures aquesta es distribuirà de manera homogènia al llarg de la llista. "